

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2014 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 5 listopada 2014 roku, odmówił I. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17 grudnia 2014 roku stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie stanowiło podstawę wydania decyzji. Wobec niespełnienia przez wnioskodawczynię wszystkich warunków do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, określonych w art. 57 ustawy emerytalnej, ZUS nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku.

/decyzja - k. 67 akt ZUS/

W dniu 19 stycznia 2015 roku odwołanie od ww. decyzji złożyła I. M., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wnioskodawczyni podniosła, że odwołanie uzasadnione jest stanem jej zdrowia.

/odwołanie - k. 2 - 4/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 28 stycznia 2015 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 2 - 4/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Wnioskodawczyni poparła odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 30 marca 2017 roku - 00:01:09 - 00:04:19 - płyta - k.154/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona I. M. urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 5 listopada 2014 roku I. M. wniosła do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 62 akt ZUS/

Wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy od 22 listopada 2012 roku do 30 listopada 2014 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto akta ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 4 grudnia 2014 roku uznał, że I. M. nie jest niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 64 - 64 verte akt ZUS/

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17 grudnia 2014 roku również uznała, że I. M. nie jest niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie – k. 66 - 66 verte akt ZUS/

W badaniu sądowo - neurologicznym rozpoznano u wnioskodawczyni zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomowymi dyskopatiami z okresowym zespołem bólowym bez objawów powikłań korzeniowych. Nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności objawów powikłań

korzeniowych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa w postaci rwy kulszowej czy barkowej. Ustalono, że po zakończeniu okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z zespołem bólowym nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej w szczególności połączonej z dźwiganiem. Może pracować na innych stanowiskach zgodnych z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych. W ocenie neurologicznej wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

/pisemna opinia biegłego neurologa - k. 15 - 16 verte; uzupełniająca pisemna opinia biegłego neurologa - k. 49 verte/

W badaniu sądowo - gastrologicznym rozpoznano u wnioskodawczyni: przewlekłe zapalenia błony śluzowej przełyku i żołądka, refluks żółciowy, stan po polipektomii odbytnicy (w styczniu 2013 roku), stan po cholecystektomii laparoskopowej (wrzesień 2014 roku). Wnioskodawczyni pozostaje pod opieką lekarza rodzinnego. Nie była kierowana do poradni gastrologicznej. W sierpniu 2014 roku stwierdzono u wnioskodawczyni żółtaczkę i kamice pęcherzyka żółciowego. Wykonano laparoskopowo cholecystektomię, po której nie było powikłań. W POZ wnioskodawczyni jest leczona farmakologicznie z rozpoznaniem zapalenia żołądka. Schorzenia gastrologiczne przebiegają u wnioskodawczyni bez istotnych powikłań, nie upośledzają stanu jej odżywienia. Wnioskodawczyni w ocenie gastrologicznej nie jest niezdolna do pracy z powodu schorzeń przewodu pokarmowego.

/pisemna opinia biegłego gastrologa - k. 17 - 18 verte/

W badaniu sądowo - internistycznym rozpoznano u wnioskodawczyni: wadę serca pod postacią niedomykalności mitralnej I/II st i niedomykalności aortalnej I st po przebytych

w 1976 roku reumatycznym zapaleniu wsierdza, bez istotnej progresji wady, bez objawów niewydolności serca, niedosłuch zaopatrzony, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z objawowym zespołem bólowym. W ocenie internistycznej wnioskodawczyni jest zdolna do pracy. Brak jest internistycznych przyczyn uzasadniających orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy. Nie stwierdza się klinicznych wykładników niewydolności oddechowej, a ciśnienie tętnicze krwi jest prawidłowe. Brak jest danych na pogorszenie stanu zdrowia i sprawności organizmu. Nie wykonywano badań świadczących o progresji wady. Nie było konieczności hospitalizacji z przyczyn kardiologicznych.

/pisemna opinia biegłego internisty - k. 29 - 32 verte; uzupełniająca pisemna opinia biegłego internisty - k. 51/

W badaniu sądowo - ortopedycznym rozpoznano u wnioskodawczyni: dyskopatyczne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z subiektywnym zespołem bólowym, zespół bolesnego barku lewego z niewielkim upośledzeniem funkcji tego stawu. Z ortopedycznego punktu widzenia wnioskodawczyni jest zdolna do pracy. Nie stwierdzono upośledzenie funkcji narządu ruchu w stopniu uzasadniającym uznanie wnioskodawczyni za częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy. Ewentualne nasilenie ograniczenia funkcji narządu ruchu spowodowane dolegliwościami bólowymi może być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy (zwolnienia lekarskiego). Niewielkie upośledzenie funkcji kręgosłupa i barku prawego nie powodują częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, zgodnej z poziomem kwalifikacji wnioskodawczyni.

/pisemna opinia biegłego ortopedy - k. 34 - 37; uzupełniająca pisemna opinia biegłego ortopedy - k. 50/

W badaniu sądowo - laryngologicznym rozpoznano u wnioskodawczyni obustronne osłabienie słuchu. Wnioskodawczyni ma zachowaną społeczną funkcję słuchu, dodatkowo korygowaną aparatem słuchowym do lewego ucha. Ma w pełni sprawną statykę ciała.

Z laryngologicznego punktu widzenia wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

/pisemna opinia biegłego laryngologa - k. 85 - 86 verte/

W badaniu sądowo - psychologicznym rozpoznano u wnioskodawczyni: ogólną sprawność intelektualną w dolnych granicach normy; cechy osobowości bierno - zależnej z tendencjami do reakcji lękowo - depresyjnych i somatyzacji objawów; osłabienie sprawności procesów poznawczych, mogące świadczyć o rozpoczynających się zmianach

organicznych w mózgu (samoistne procesy starzenia się i zmiany krążeniowe), aktualnie stwierdzone zmiany w funkcjonowaniu psychicznym w niewielkim stopniu zakłócają codzienne funkcjonowanie.

/pisemna opinia biegłego psychologa - k. 102 - 102 verte/

W badaniu sadowo - psychiatrycznym rozpoznano u wnioskodawczynie cechy osobowości bierno - zależnej z tendencją do reakcji lękowo - depresyjnych oraz z niewielkiego stopnia zaburzeniami funkcji poznawczych na podłożu zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym. Z psychiatrycznego punktu widzenia wnioskodawczynie jest zdolna do pracy. Stwierdzone cechy osobowości mogą świadczyć o rozpoczynających się zmianach organicznych w mózgu, jednakże w niewielkim stopniu zakłócają codzienne funkcjonowanie. W badaniu psychiatrycznym nie stwierdza się głębszych zaburzeń depresyjnych, zaburzeń psychotycznych czy otępiennych.

/pisemna opinia biegłego psychiatry - k. 87 - 88; k.103 - 105/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych: internisty, gastrologa, ortopedy, neurologa, laryngologa, psychiatry i psychologa, które stanowiły podstawę do oceny stanu zdrowia I. M..

Biegli wydali opinie na podstawie dokumentacji medycznej wnioskodawczynie, dokumentacji ZUS oraz na podstawie przeprowadzonych badań.

Biegli w sposób jasny i precyzyjny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo podstawy dokonanych w opinii ustaleń. Biegli internista, neurolog i ortopeda odpowiedzieli ponadto na podnoszone przez wnioskodawczynię zarzuty do opinii, wyjaśniając w ramach pisemnych opinii uzupełniających wszelkie wątpliwości i zastrzeżenia.

Każdy z biegłych wydawał opinię z punktu widzenia swojej specjalności. Wszystkie opinie były jednak zgodne ze stanowiskiem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 17 grudnia 2014 roku.

Wnioskodawczynie nie podnosiła dalszych zarzutów wobec złożonych pisemnych opinii uzupełniających i nie zgłaszała dalszych wniosków dowodowych. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które pozwoliłyby zdyskredytować wydane w sprawie opinie biegłych a tym samym pominąć je przy orzekaniu. W ocenie sądu są one miarodajne w celu oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie i jej zdolności do pracy. Okoliczność, iż wnioskodawczynie odmiennie niż biegli ocenia stan swojego zdrowia nie jest wystarczającą podstawą do pominięcia przy orzekaniu wydanych w sprawie opinii, w szczególności jeżeli twierdzenia wnioskodawczynie mają wyłącznie charakter jej subiektywnych ocen.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy rentowej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem" (art. 14 ust. 1).

Warunki określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy I. M. jest niezdolna do pracy. Organ rentowy nie kwestionował spełnienia pozostałych przesłanek wymaganych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie zgodnych opinii biegłych ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Biegli zgodnie stwierdzili, że występujące schorzenia mogą być kontrolowane farmakologicznie, w ramach podstawowej opieki zdrowotnej, ewentualnie leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy (zwolnienia lekarskiego). Wnioski opinii wszystkich biegłych są zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 17 grudnia 2014 roku. Wszyscy biegli jednoznacznie wskazali, iż pomimo występujących u wnioskodawczyni schorzeń nie jest ona niezdolna do pracy.

Wskazać w tym miejscu należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas

wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 22 grudnia 2014 roku - znak (...), orzekając jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji.

12.05.2017